

STYRETS BERETNING 2018-2020

AMNESTY INTERNATIONAL I NORGE
RAPPORT TIL LANDSMØTET 2020

Innledning

Denne beretningen dekker styreperioden fra landsmøtet i Stavanger i november 2018 til landsmøtet i oktober 2020.

Styret har bestått av Kjetil Haanes (leder), Thea Schjødt (nestleder), Tonje Hellevig, Kjell Johnsen, Tor-Hugne Olsen, Tor Kåpvik, Selma Ahmetagic, Siri Gloppen og Anne Marie Mollén (ansattevalgt styremedlem). Vararepresentanter har vært Thomas Øvestad, Eva Hildrum, Viktor Johannes Matre, Grethe Kristine Olsen og Maren S. Rullestad (ansattevalgt vara). I tillegg har firenorske representanter holdt posisjoner i internasjonale komiteer/styringsorganer: Kjetil Haanes har vært medlem i Global Crises Group, Kristin Høgdahl leder den internasjonale nominasjonskomiteen, Rune Arctander satt som styremedlem i det internasjonale styret fram til Global Assembly i 2019 og Gro Herefoss Davidsen har vært medlem i Membership Review Committee siden 2018.

Styret har i løpet av styreperioden gjennomført totalt 13 ordinære styremøter og behandlet 175 saker. Styret har hatt to aktive utvalg, et finansutvalg og et internasjonalt utvalg. Førstnevnte har hatt løpende diskusjoner rundt aktuelle problemstillinger og sistnevnte har behandlet diverse internasjonale policyprosesser. I tillegg nedsatte styret en arbeidsgruppe som vurderte nye og innovative løsninger som kan bidra til å få flere aktive medlemmer tilknyttet organisasjonen, med spesielt fokus på deler av befolkningen hvor det er få tilknyttet fra før av. Arbeidet resulterte i en rapport til styret som inkluderte en rekke tiltak som vil bidra til å oppnå dette. Flere av disse tiltakene har allerede blitt implementert og andre er inkludert i utviklingen av en ny nasjonal strategi for organisasjonen som skal gjelde fra 2021.

I løpet av perioden har alle styremedlemmene deltatt på regionmøter og styrets leder og nestleder har deltatt på flere internasjonale møter, blant annet regionalt forum i Paris og Global Assembly i Johannesburg i 2019. Global Assembly er organisasjonens øverste beslutningsorgan og samler hvert år representanter fra alle Amnesty-seksjoner til et tre-dagers møte hvor beslutninger om organisasjonens fremtid tas. I mai 2019 avholdt Amnesty International for første gang et virtuelt 'Emergency Global Assembly' som er en mekanisme som kan aktiviseres dersom organisasjonen har behov for å fatte en strategisk beslutning som ikke kan vente til neste Global Assembly. Amnesty i Norges styreleder var seksjonens representant i dette møtet hvor det ble vedtatt at Amnesty skal trekke ut alle sine investeringer fra fossilt brensel. Representanter fra styret har også deltatt som gjester på Amnesty-landsmøter i andre land.

Styreperioden har vært preget av mange strategiske veivalg både nasjonalt og internasjonalt. Amnesty International skal vedta en ny internasjonal strategi som skal gjelde fra 2021 og den norske seksjonen har deltatt aktivt i arbeidsgrupper og diskusjonsforumer hvor retningen for denne strategien har vært diskutert. Parallelt med den internasjonale strategiprosessen har Amnesty i Norge jobbet med å utvikle en ny nasjonal strategi som skal tre i kraft samtidig som den internasjonale. I denne prosessen har det vært viktig for det norske styret å høre hva medlemmene ønsker at vi skal fokusere på i årene fremover, og det har blitt hentet innspill gjennom blant annet regionmøter og en spørreundersøkelse som ble sendt til alle gruppeledere og tilgjengeliggjort på Amnestys nettsider. I tillegg til arbeidet med en ny internasjonal og nasjonal strategi har styret vedtatt en ny merkevare- og posisjoneringsplattform som skal bidra til å styrke organisasjonens identitet i det norske samfunn. I en tid der menneskerettighetene verden over blir stadig mer utfordret av autoritære ledere og mange har et mer distansert forhold til menneskerettighetene enn før, er det viktig at Amnesty fortsetter å stå opp mot urett og holder de som bryter menneskerettighetene ansvarlig. Dette gjør vi best når vi er mange, og gjennom et styrket fokus på identitet er målet at vi skal bli enda flere.

Året 2019 har også vært preget av en utfordrende økonomisk situasjon ved det internasjonale sekretariatet, som følge av store satsninger på fundraising og inntektssvikt fra enkelte nøkkelseksjoner. Situasjonen har medført at det internasjonale sekretariatet har hatt begrenset kapasitet og at 130 av rundt 750 stillinger ved det internasjonale sekretariatet har blitt kuttet. Det vesentlige av nedbemanningen har skjedd gjennom frivillige ordninger. For å hjelpe på de økonomiske utfordringene har en rekke seksjoner gitt frivillige økonomiske bidrag til det internasjonale sekretariatet, inkludert Amnesty i Norge sitt styre, som etterga et lån på 5 millioner kr, ga 1.6 millioner kroner i frivillig bidrag og bisto likviditetsmessig ved å betale kontingent tidligere i året enn planlagt.

Store deler av 2020 har vært sterkt preget av koronapandemien. En rekke aktiviteter har blitt avlyst, ingen reiser har vært gjennomført og verving- og inntektsarbeidet har fått store utfordringer. Styret er spesielt bekymret over hvordan dette har, og kommer til å påvirke, medlemsaktivitet og demokrati, og har et spesielt blikk på dette. Til tross for det har styret sett det som mest ansvarlig å avlyse alle store og sentralt arrangerte medlemsammenkomster fram til høsten 2021. Samtidig har sekretariatet fått klare føringer om å gjøre sitt ytterste for å kompensere for dette ved hjelp av digitale hjelpemidler.

Til tross for de mange utfordringene pandemien har skapt er styret glade for den store aktiviteten Amnesty tross alle hindringer har klart å få til. Som en følge av at husleiekontrakten i Grensen 3 i Oslo gikk mot utløp ble det gjennomført en kartlegging av alternative kontorarealer. Det ble besluttet å skrive ny kontrakt i samme lokaler, som i den anledning ble pusset opp til en tidsriktig standard. Den nye leiekontrakten ble inngått for en 10-års periode frem til utløpet av 2028. I 2019 flyttet også regionskontoret i Bergen over i nye lokaler lokalisert i Impact-Hub på Bryggen og i løpet av sommeren 2020 flyttet regionskontoret i Trondheim over i nye lokaler på DIGS ved Trondheim folkebibliotek. Både lokalene i Bergen og Trondheim er kontorfellesskap der vi er samlokalisert med andre organisasjoner og bedrifter Dette betyr at vi nå i alle byer er lokalisert i ulike kontorfellesskap.

Styrets beretning er skrevet ut ifra Amnesty i Norges strategi 2017-2019 (senere forlenget med et ekstra år) og tar for seg perioden 1. juli 2018 til 10. september 2020. Overskriftene i **bold** er de strategiske målene mens setningene i *kursiv* er målsettinger underlagt de strategiske målene.

1. Menneskerettighetsmål: Amnesty i Norge jobber for ytringsfrihet, mot diskriminering og med menneskerettighetsforkjempere og folk på flukt

Amnesty jobber alltid for menneskerettighetene og har bestandig fokus på å oppnå resultater. Denne målsettingen gjennomsyrrer alt arbeidet som Amnesty i Norge gjør og menneskerettighetsperspektivet er noe som synliggjøres i alle sakene vi jobber med eller mener noe om. Gjennom tydelige planer og påvirkningsstrategier jobber organisasjonen målrettet for å oppnå resultater i alt fra store kampanjer rettet mot stater eller andre aktører, til å sikre positive utviklinger i livet til enkeltmennesker som har fått sine menneskerettigheter brutt. Selv om Amnesty i Norge har en målsetting om å være *kjent for vår brede innsats for menneskerettighetene*, har organisasjonen i inneværende strategiperiode hatt et spesielt fokus på å *huskes særlig for vårt arbeid for ytrings, forsamlings- og organisasjonsfrihet i lov og praksis.*

Vi har fortsatt å ha et fokus på land som Tyrkia, Russland og Saudi-Arabia, hvor autoritære statsledere fortsetter å slå hardt ned på mennesker som velger å benytte sin ytrings-, forsamlings- og organisasjonsfrihet til å rette søkelyset mot statens menneskerettighetsbrudd. Gjennom hele 2019 har rettssaken mot «Istanbul 11» som inkluderer Amnesty i Tyrkias tidligere styreleder, Taner Kilic, og tidligere generalsekretær, Idil Eser, pågått. Amnesty i Norge har sammen med representanter fra andre Amnesty-seksjoner vært til stede på alle høringene i rettsaken for å vise solidaritet og støtte. I tillegg til å fokusere på negative utviklinger som har skjedd i land som disse, har vi også rettet blikket mot Norge. Basert på en utredning av dagens situasjon når det kommer til netthets mot kvinner, lanserte Amnesty i Norge høsten 2018 en kampanje som satte søkelyset på denne problematikken. Gjennom undersøkelser og intervjuer dokumenterte Amnesty at dette er en problematikk som er svært utbredt og at kvinner i økende grad kvier seg for å delta i det offentlige ordskiftet på grunn av sjikane og hets. Kampanjen hadde en stor lansering hvor Aftenposten viet kampanjen førstesiden, og de påfølgende månedene var det rundt 75 artikler som omhandlet temaet. Våren 2019 fulgte vi opp med å utvikle og lansere et program med 21 tiltak mot netthets som vi brukte i dialog med politikere og andre interessenter, hvor vi oppfordret til en tverrpolitisk dugnad mot netthets. Et tiltak for å redusere netthets, som vi har vært i tett dialog med flere politiske partier om, er å få kjønn inn i det strafferettslige diskrimineringsvernet.

I tillegg til vårt fokus på ytrings-, forsamlings- og organisasjonsfrihet har organisasjonen også hatt som målsetting å bli husket *særlig for vårt arbeid mot identitetsbasert diskriminering i lov og praksis, samt vold og hatkriminalitet.* På kvinnedagen 8. mars 2019 og i 2020 valgte Amnesty å fokusere på imøtegåelse av voldtektsmyter. Dette som ledd i arbeidet med å modne politiske beslutningstakere for en endring av straffelovens voldtektsparagraf på sikt. Det var stort engasjement for å støtte opp om Amnestys budskap, med leserinnlegg og deltakelse i 8. mars-tog og -arrangementer rundt omkring i hele landet. Bare om lag en måned senere fulgte Amnesty International opp med å

offentliggjøre en rapport om voldtekt i de nordiske landene Danmark, Finland, Norge og Sverige. Hovedfunnet i rapporten er at det er nær straffefrihet for voldtekt i alle de nordiske land, i Norge blant annet fordi straffelovens voldtektsbestemmelse ikke er basert på mangel på samtykke, og fordi politiet ikke har kapasitet til å gjennomføre en effektiv etterforskning av alle voldtektsanmeldelser. Rapporten ble fulgt opp med et frokostseminar, påvirkning av politikere, en rekke medieutspill og en underskriftsaksjon rettet mot statsministeren. I tillegg gikk russekampanjen «Nei er Nei» av stabelen, som vanlig med stor suksess, og nesten 50 foredrag ble holdt på skoler land og strand rundt.

Som de siste årene har hele sommerhalvåret både i 2018 og 2019 handlet om retten til å elske. I 2019 hadde forfølgelsen av LHBT-personer i Tyrkia og Russland et særlig fokus. Folk over hele landet har bestilt regnbuearmbånd i rekordantall for å vise sin solidaritet. Pride-sesongen som nå strekker seg langt utover høsten har fortsatt med høy aktivitet. Amnesty-aktivister har vært aktive med organiseringen av og/eller deltakelse i en rekke prider over hele landet, inkludert den første Priden i Tønsberg noensinne og Barents Pride i Kirkenes. Sistnevnte ble avholdt for tredje gang i slutten av september 2019 med rundt 80 russiske deltakere og en rekordoppslutning på hele 350 mennesker som deltok i selve paradet. I 2020 ble flere av pride-markeringene digitale, men Amnesty-grupper lokalt har også markert Pride gjennom mindre markeringer. BarentsPride vil også finne sted i år, men da med flere digitale innslag på grunn av vanskeligheter med å møtes på tvers av den norsk-russiske grensa. I tillegg har Amnesty i Norge fortsatt å støtte en rekke utsatte prider særlig i Øst- og Sentral-Europa.

Et annet viktig område som organisasjonen har jobbet med den siste tiden er næringslivets menneskerettighetsansvar. Her har Amnesty spilt en nøkkelrolle i de pågående politiske prosessene, for å samle bred politisk støtte og for å samle sivilsamfunn og næringsliv bak våre krav. I september 2019 lanserte Amnesty en ny kampanje som krever opprettelsen av en ny norsk menneskerettighetslov for næringslivet, som skal gjøre det pliktig for alle norske selskaper å respektere menneskerettighetene, foreta risikoanalyser og ha beredskap på plass for å unngå at de direkte eller indirekte bryter menneskerettighetene. Arbeidet besto av intenst påvirkningsarbeid både før og etter kampanjelansering, tett samarbeid med andre sivilsamfunns- og næringslivsaktører, aktivistopplæringer og en rekke kommunikasjonsutspill, både i presse og sosiale medier. Positive signaler gjør at kampanjen vil fortsette med full styrke inn i 2020. Den eksterne kommunikasjonen ble dempet i og med koronasituasjonen, men lobbymessig fortsatte arbeidet. I september 2020 lanserte vi KAN – Koalisjonen for ansvarlig næringsliv, som samler 60 næringslivs- og sivilsamfunnsaktører til støtte for en menneskerettighetslov for næringslivet.

I forbindelse med stortingsmeldingen om Norges oljefond satte Amnesty også fokus på at det etiske rammeverket ikke er rigget for å ivareta menneskerettighetshensyn. Dette bidro til at regjeringen gjennom Granavolden-erklæringen satte ned et offentlig utvalg for å se nærmere på oljefondets etiske retningslinjer. utfordringene som Amnesty har pekt på over en lengre periode har vært helt sentrale både i å få nedsatt et slikt utvalg, men også i å definere utvalgets mandat. Amnesty har gjennom høsten blitt involvert i å spille inn til utvalgets arbeid. Dette har Amnesty gjort, med utgangspunkt i en egen utredning organisasjonen lanserte i desember 2019 om Oljefondets menneskerettslige utfordringer. Denne besto av en analyse av de virkemidler fondet bruker i dag, med forslag til konkrete løsninger. I juni 2020 kom det offentlige Etiklutvalget med sin utredning, som ikke går så langt som vi hadde håpet med tanke på forhåndsfiltrering av investeringer og forbedring av oljefondets etiske rammeverk, men som likevel danner godt grunnlag for videre politisk behandling av saken. Stortingets behandling av oljefondsmeldingen ble utsatt fra vår til høst 2020 grunnet koronasituasjonen.

Andre halvår av 2018 fram til 2020 har også bestått av mye annet arbeid i Amnesty. Vi har fortsatt å jobbe med dødsstraff, med et særlig fokus på Iran, samt menneskerettighetssituasjonen i henholdsvis Saudi-Arabia, Tyrkia, Russland og Kina. Vi har hatt fokus på overvåking og norsk våpeneksport, forholdene for folk på flukt og en ny internasjonal FN-resolusjon om menneskerettighetsforkjempere - for å nevne noe. Som en oppfølging av landsmøtevedtaket «MR 1/18 Vest-Sahara» har organisasjonen også jobbet med Vest-Sahara. Siden forrige landsmøtet har vi sendt brev til utenriksministeren om en saharawisk journalist som ble arrestert da hun dokumenterte en demonstrasjon, og vi har fulgt opp saken i dialog med UD og den norske ambassaden i Rabat. Videre har vi samarbeidet med det internasjonale sekretariatet om å spre en Amnesty-video om politivold mot demonstranter i Vest-Sahara i sosiale medier.

I inneværende strategiske periode har den norske seksjonen hatt en målsetting om å være *en viktig medspiller internasjonalt ved å delta i de globale Amnesty-kampanjene som har som målsetting å jobbe for 1. beskyttelse av og støtte til menneskerettighetsforkjempere, samt enkeltmennesker i fare, og 2. en internasjonal ansvars- og*

finansieringsfordeling for mennesker på flukt, og en flyktningspolitikk som følger internasjonal lov. Seksjonen jobbet med disse to kampanjene i første halvdel av strategiperioden som det ble rapportert om til landsmøtet i 2018, men fordi kampanjene har hatt mindre fokus også internasjonalt har Amnesty i Norge heller ikke prioritert å jobbe med disse siden den gang.

En annen uttalt målsetting for Amnesty i Norge har vært å *prioritere saker etter alvorlighetsgrad og hvorvidt andre relevante aktører engasjerer seg eller vurderer en situasjon ut fra et menneskerettighetsperspektiv.* Dette har blitt gjort gjennom å etablere et sett med kriterier som alle kampanjer og hovedarbeidsområder vurderes opp mot. Organisasjonen har også *søkt å forsterke egen påvirkningskraft gjennom norske myndigheters satsningsområder.* Dette har vi gjort gjennom å følge norske myndigheters løpende dagsorden og gitt innspill for å sikre menneskerettighetene. Blant annet har vi jobbet aktivt med innspill til NGO-forums alternative rapport til FNs menneskerettighetsråd i forbindelse med at Norge var oppe til Universal Periodic Review i FNs menneskerettighetsråd i 2019, og vi var til stede i FN i Genève under høringen. Vi har også levert en rekke høringsinnspill, ofte ved hjelp av Amnestys juristgruppe, til ulike høringer om norske lovendringer.

2. Kommunikasjon: Amnesty i Norge overbeviser beslutningstakere, og vinner folk til livslang støtte i kampen for menneskerettighetene

I en tid preget av en autoritær vending og flere negative utviklinger i verden, har vi fokusert på å *engasjere og gi håp ved å løfte fram historiene om enkeltmenneskers innsats for menneskerettighetene.* Som historien om 24 år gamle Yasaman som valgte å feire den internasjonale kvinnetdagen i 2019 ved å fredelig demonstrere mot tvungen bruk av hijab og for kvinners rettigheter i Iran ved å dele ut blomster på T-banen i Teheran uten hijab, og som et resultat av dette er dømt til 16 års fengsel. Eller historien om de tre kvinneaktivistene i Saudi-Arabia som har vært med å kjempe frem kvinners rett til å kjøre bil, men som en konsekvens av sine handlinger har sittet fengslet siden 2018 og risikerer mange års fengsel hvis de blir dømt. Disse enkeltindividene er fundamentet som vi bygger arbeidet vårt på og ved å løfte historiene deres ønsker vi å *inspirere folk til å ta brudd på menneskerettighetene personlig og gi dem mulighet til å aksjonere.*

I tillegg til å fortelle de gripende enkelthistoriene har organisasjonen en målsetting om å *levere den etterrettelige dokumentasjonen, de gode menneskerettslige argumentene og det treffende innholdet som folk er stolte av å dele.* Da Tyrkia valgte å invadere Syria i oktober 2019 var Amnesty raskt til stede og dokumenterte overgrepene og krigsforbrytelsene som drepte og såret sivile. Og etter iranske myndigheter valgte å gå til angrep på ubevæpnede demonstranter kunne Amnestys etterforskning avdekke omfanget av dødsfall og skader som myndighetene var ansvarlige for. Etterforskningen som har blitt gjennomført av Amnesty har fått god dekning i presse og sosiale medier, og pressesynligheten til Amnesty i Norge har i 2019 vært den høyeste siden organisasjonen hadde TV-aksjonen i 2012. At Amnesty skal være *en tydelig stemme i det aktuelle ordskiftet og sette dagsorden med grundig og slagkraftig kommunikasjon om prioriterte temaer* er med andre ord en målsetting som organisasjonen har klart å oppnå. Etterforskningen, den oppdaterte landkunnskapen som organisasjonen sitter på og vår evne til å respondere på nyhetsbildet har vært av stor interesse for både pressen og i sosiale medier. Jevnt over har vi hver andre eller tredje uke vært størst på Facebook blant sammenlignbare organisasjoner og på Instagram har vi økt følgemassen med over 160% siden 2018. I dag er vi dermed klart størst på Instagram av sammenlignbare organisasjoner i Norge og har mangedoblet engasjementet.

I tillegg til at etterforskningen vår og de gripende historiene om enkeltmenneskers innsats for menneskerettighetene har nådd bredt ut, har vi klart å nå nye målgrupper gjennom spennende nysatsninger. Da Norwegian sponset flere norske bloggere og influensere med en tur til Dubai for å promotere reisemålet, gikk Amnesty ut og var tydelig på viktigheten av å ikke skjønne et land med store menneskerettighetsutfordringer. Den store debatten som dette førte til på starten av 2019, også omtalt som «Dubai-gate», ble dekket hele fem ganger i VG og ble en sak på NRK Dagsrevyen, samt bidro til å rette søkelyset mot menneskerettighetssituasjonen i landet. Amnesty fulgte opp denne debatten med å dra sammen med tre influensere til Tyrkia for å løfte teppet av hva som foregår når det gjelder mangel på ytringsfrihet, pressefrihet og den alvorlige situasjonen for LHBT-personen. Turen resulterte i et stort oppslag i VG og ble dekket av TV2 God Morgen Norge og andre nisjemedier. I tillegg omtalte flere sosiale medier aktører med store følgerskarer seg, og vi nådde på den måten helt nye målgrupper.

Gjennom koronapandemien har vi satt spesielt søkelys på personvernematikk over hele kloden. Fokus på autoritære regimers knalltøffe behandling av varslere, men også Norges såkalte «Smittestopp»-app, fikk bred synlighet i norske medier. Vi har også løftet diskriminering som en del av koronapandemiens skyggeside.

I 2020 har kampanjen for George Floyd og mot politivold i USA markert et høydepunkt når det gjelder å engasjere publikum. Over 40.000 delte aksjonen om Floyd på instagram. Utrolige 220.000 signerte på våre hjemmesider, altså fler enn dobbelt så mange som vi noen gang har fått med oss før. En ny generasjon av ungdom har møtt Amnesty gjennom denne kampanjen. Det har i sin tur gitt oss en enda mye større plattform, og Instagram har faktisk passert Facebook som kanal. Amnesty tok med dette enorme engasjementet videre da vi arrangerte digital konsert med toppartister som støtte kravet om rettferdighet for George Floyd. Når vi da beveget oss inn i Pride og LHBT-perioden i sommer, har vi kunne treffe et langt større publikum. På sensommer 2020 har tema voldtekt og samtykke igjen blitt satt på agendaen og skapt masse engasjement, både i presse, på nettsider og sosiale medier. Her ser vi kanskje også at vi gjennom instagram har kunnet bygge videre på det mangeårige arbeidet med russen og «Nei er nei»-kampanjen.

3. Politisk påvirkning: Amnesty i Norge setter dagsorden og endrer politikk gjennom målrettet påvirkningsarbeid

For å kunne maksimere effekten av arbeidet vårt har Amnesty i Norge som et mål å gjennomføre *systematisk kartlegging av maktforhold og påvirkningsmuligheter i norske og internasjonale politiske beslutningsprosesser innenfor våre prioriterte arbeidsområder*. Som et ledd i denne prosessen har organisasjonen begynt på en kartlegging av aktører innenfor norsk samfunnsliv som skal resultere i en plan for hvordan Amnesty kan knytte tettere kontakter og skape allianser for å oppnå resultater. I tillegg gjennomføres det politiske analyser og utvikles endringsagendaer for alle organisasjonens kampanjer og større fokusområder.

Amnesty i Norge ønsker å være *nytenkende i vårt politiske påvirkningsarbeid, og styrke dette med selektiv og bevisst bruk av massemobilisering, lobbyaktivisme, synlighet i medier og allianser*. For å oppnå dette vektlegges det å behandle hvert tema som unikt, og på bakgrunn av politiske analyser utarbeides det skreddersydde påvirkningsstrategier. Videre har det blitt jobbet målrettet med nettverksbygging med nøkkelaktører i det norske samfunnslivet. Arendalsuka er en arena som organisasjonen har hatt en økende tilstedeværelse på både i 2018 og 2019. I 2019 organiserte vi tre arrangementer knyttet til Amnestys prioriterte temaer, samt bidro inn i en rekke andre aktørers arrangementer. I tillegg organiserte vi i 2019 en serie med frokostmøter hvis hensikt var å skape en egenregissert plattform for å sette søkelyset på utvalgte emner. Målgruppen for de ulike møtene varierte, men vi nådde ut til et bredt spekter av politikere, næringslivsaktører og andre interessenter. Vi har i slutten av perioden også fokusert på å legge en egen strategi for å påvirke de ulike partienes partiprogrammer på noen utvalgte menneskerettighetstemaer i forkant av Stortingsvalget i 2021.

For Amnesty i Norge har det også vært viktig å bidra til å styrke og påvirke de beslutningene som tas av den internasjonale bevegelsen. For å kunne gjøre dette har den norske seksjonen hatt en målsetting om å ha *innflytelse i den globale Amnesty-bevegelsen gjennom deltakelse i internasjonale prosesser, samarbeidsprosjekter og kompetansedeling*. Den siste tiden har det blitt jobbet aktivt med å utvikle en ny internasjonal brandplattform og ny internasjonal strategi. Amnesty i Norge har deltatt aktivt og hatt en tydelig stemme i både internasjonale arbeidsgrupper og styringsforumer knyttet til disse prosessene. Det samme gjelder for utviklingen av menneskerettighetspolicy. For styret er det viktig at standpunktene som Amnesty i Norge fremmer internasjonalt er basert på innspill fra seksjonens medlemmer. Medlemmer har derfor blitt invitert til å spille inn på strategi og ulike policy-prosesser gjennom forumer slik som regionmøter, spørreundersøkelse og et Global Assembly-forberedende møte i 2019. Disse innspillene har vært viktige for styret når standpunkt og påvirkningsstrategier har blitt fastsatt.

I tillegg til å fremme standpunkter i internasjonale forumer har Amnesty i Norge tatt initiativ til å øke samarbeid mellom seksjoner gjennom tre pilotprosjekter. Det ene prosjektet har fokusert på å dele seksjonens erfaringer med inhouse konseptutvikling og innholdsproduksjon med det internasjonale sekretariatet og andre seksjoner. Det andre prosjektet har fokusert på tematikken ytringsfrihet og ny teknologi, hvor Amnesty i Norge har tatt initiativ til å avholde et internasjonalt Amnesty-møte for å samkjøre vårt arbeid, planlegge felles strategier og avklare policy-spørsmål i forhold til organisasjonens arbeid knyttet til de største internett-selskapene, slik som Google og Facebook,

og digital vold. Det tredje prosjektet er vårt initiativ til en internasjonal Saudi-kampanje i forbindelse med G20-toppmøtet i november 2020 som Saudi-Arabia er vertskap for. Disse initiativene og den tydelige stemmen seksjonen fortsetter å ha i internasjonale forumer har gjort at Amnesty i Norge har stadfestet sin posisjon som en viktig seksjon som bidrar inn i den internasjonale organisasjonen.

Amnestys prosjekt «Det er min kropp!», finansiert med midler fra Operasjon Dagsverk (OD), gikk i 2019 inn i sitt fjerde av totalt fem år. Gjennom prosjektet får 13 til 19 år gamle ungdommer i Argentina, Chile og Peru opplæring i seksuelle og reproduktive og rettigheter, og bringer kunnskapen videre til sine jevnaldrende. Sammen med Amnesty-seksjonene i de tre landene driver ungdommene også kampanje- og påvirkningsarbeid for disse rettighetene. I Argentina har ungdommene fått innpass på ulike arenaer nasjonalt og lokalt der beslutninger om seksuelle og reproduktive rettigheter tas. Ungdommene har også engasjert seg internasjonalt, for eksempel i debatten om seksuelle og reproduktive rettigheter i Den interamerikanske menneskerettighetskommisjonen i 2018. På denne måten bidrar de til at de som bestemmer tar hensyn til ungdommenes rettigheter. I Chile har ungdommene startet opplæring av lærere, helsearbeidere og foreldre i seksuelle og reproduktive rettigheter. Dette er viktig for å øke forståelsen for disse rettighetene. Etter at ungdommene hadde hatt et seminar for de ansatte på et sykehus i Magallanes-regionen, bestemte ledelsen på sykehuset seg for å endre praksis og dele ut nødprevensjon til ungdommer over 14 år uten å ta kontakt med foreldrene deres. I Peru har ungdommene i prosjektet nådd mange jevnaldrende gjennom kurs på ulike skoler. Dessverre kjemper konservative krefter i Peru for at informasjon om kjønn skal tas ut av rammeplanen for skoleverket i landet. Ungdommene i prosjektet har brukt mye krefter på å bekjempe dette. I mars 2019 ble det heldigvis vedtatt at kjønn fortsatt skal være en del av undervisningen. I alle tre landene fokuserer prosjektet på at ungdom skal få helhetlig seksualundervisning på skolen. Et eksempel på at vi har lykket med det, er arbeidet på en skole i Argentina, der ungdom fra prosjektet klarte å overtale ledelsen til å innføre helhetlig seksualundervisning som en del av rammeplanen for skolen.

De tre prosjektlandene i *Det er min kropp*- prosjektet er hardt rammet av koronapandemien, med stengte skoler ut 2020. Vi har måttet gjøre en rekke endringer i aktivitetsplanen og aktiviteter blir gjennomført online der dette er mulig.

4. Engasjement: Amnesty i Norge er en bevegelse av engasjerte enkeltmennesker som sammen oppnår resultater

Amnestys største styrke er medlemmene og støttespillerne som velger å engasjere seg i organisasjonens arbeid. For organisasjonen er det derfor viktig å være *en organisasjon for alle* og at *samtlig* som møter Amnesty lokalt får tilbud om en *tettere tilknytning til organisasjonen*. Siden forrige landsmøte har organisasjonen derfor utarbeidet standardiserte oppstartsrutiner for nye grupper, samt vervebrosjyrer som skal sikre at nye grupper får en god innføring og at de skal være i stand til å rekruttere nye medlemmer. Regionkontorene har fortsatt å ha jevnlig dialog med gruppene og bistår med info- og oppstartsmøter, samt annen støtte som gruppene har behov for.

Å oppnå endring ligger i kjernen av det organisasjonen gjør. For å få til dette søker Amnesty *alltid de mest effektive aktivismemetodene for å oppnå resultater, og sammen med resten av Amnesty-bevegelsen løfter vi fram utvalgte kampsaker gjennom målrettede og effektive kampanjer*. Som et ledd i dette arbeidet har organisasjonen utarbeidet påvirkningsstrategier for alle aksjoner og kampanjer, og i hvert tilfelle vurderes det hvilke virkemidler som vil ha størst effekt og vil kunne bidra til å oppnå resultater. Å samle signaturer er et gjennomgående element i alle aksjoner og kampanjer, og i 2018 og 2019 det ble samlet inn hele 64 727 fysiske signaturer og nesten 1,6 millioner elektroniske signaturer. Hadde det ikke vært for den fantastiske innsatsen som Amnestys medlemmer over hele landet gjør så ville organisasjonen aldri klart å samle inn signaturer i så formidable tall, som igjen har bidratt til å oppnå gjennomslag og positive utviklinger i utallige saker.

Amnesty i Norge har hatt en målsetting om at *nettaktivistene i Amnesty blir stadig flere og får økende gjennomslag gjennom innovative digitale aktivismetilbud*. Siden organisasjonens nye nettsider ble lansert i slutten av 2018, har det blitt jobbet aktivt med å synliggjøre muligheter for aktivisme gjennom hovedsakelig aksjonsveiledninger som har blitt publisert på aktivistportalen. I de sakene der nettaktivisme har blitt vurdert som hensiktsmessig for å oppnå resultater har slike muligheter blitt synliggjort. I

tillegg har organisasjonen fokusert på å tilby lavterskel muligheter for å aksjonere i sosiale mediekkanaler (SoMe) slik som Instagram, og SoMe-ansvarlige i lokalgrupper har fått tilbud om kurs i bruken av disse kanalene.

Videre har organisasjonen fortsatt å ha et sterkt fokus på målsettingen om at *ungdom er en spesiell drivkraft i Amnesty*, og lagt til rette for at de kan engasjere seg i grupper på videregående skoler og ved alle landets studentmiljøer. Ved utgangen av 2019 hadde Amnesty i Norge 14 aktive studentgrupper og 24 aktive ungdomsgrupper spredt utover hele landet. Disse gruppene gjennomførte imponerende 337 utadrettede aktiviteter i 2019 som inkluderte alt fra å stå på stand og skrive leserinnlegg til å holde appeller og foredrag. Videre har menneskerettighetsukene, som Amnesty-grupper organiserer på alle de store universitetene i landet, blitt veletablerte arenaer for spennende menneskerettslige diskusjoner.

I tillegg til å støtte opp om organisasjonens studentråd og ungdomsråd som jobber for å styrke samarbeidet mellom ungdoms- og studentaktivister over hele landet, har Amnesty i Norge de siste årene også jobbet med å utvikle spennende utviklingsmuligheter for denne målgruppen. Av dette ønsker vi spesielt å trekke frem et nyskapende prosjekt kalt 'Inspire Change' som organisasjonen har opprettet i samarbeid med seks andre organisasjoner. Gjennom prosjektet vil ungdom bli gitt mulighet til å fremme originale ideer om menneskerettigheter, klima, miljø og utvikling gjennom korte og engasjerende foredrag under et TedX-inspirert arrangement i Moss i 2020.

I 2020 har vi dessverre måttet avlyse den planlagte ungdomssamlingen, og den planlagte studentsamlingen må nå foregå digitalt. På grunn av rekrutteringsfrys har vi ikke hatt en ungdomskordinator siden våren 2020.

Aktivismen i regionene

I mars 2020 ga vi beskjed til aktivistene våre i alle regioner om at vi ikke ønsket at fysiske møter eller andre fysiske aktiviteter skulle organiseres. Mange aktivister og grupper har drevet med digital aktivisme, enten gjennom sosiale medier, digitale arrangementer el. i denne perioden, men mange grupper har også ligget «i dvale» og vi tror at flere grupper i alle regioner i realiteten er inaktive fordi de ikke har kunnet gjennomføre rekruttering eller valg til gruppa. Vanligvis er perioden fra vår til høst en viktig periode for valg i gruppene fordi dette ofte skjer før avgangselever og -studenter forlater skolene, studiestedene og dermed gruppene sine. Dette har ikke vært mulig å gjennomføre for de aller fleste i år. Noen av gruppene som består av voksne, har derimot gjennomført valg. Mange av gruppene i alle regioner er per september 2020 igjen i gang med møter og aktiviteter.

Region sør

Ved utgangen av 2019 var det 15 aktive grupper i regionen. I region sør ble det opprettet/gjenoppstartet fire nye ungdomsgrupper i løpet av 2019: Amnesty Ungdom Stavanger, -Kongsgård, -Hetland og -Vardafjell. Per september 2020 har vi på papiret 13 aktive grupper i regionen. På grunn av rekrutteringsfrys har vi vært uten regionleder i regionen siden tidlig i vår og vi har derfor ikke oppdaterte tall på, eller oppdatert informasjon om, aktiviteter gjennomført av aktivistene i region sør i 2020. Vi antar også at flere av gruppene i regionen i realiteten er inaktive per september 2020, men vi vil starte opp for fullt med støtte til alle grupper igjen når vi får regionleder på plass i løpet av oktober.

8. mars 2019 ble det gjennomført markeringer av grupper i Stavanger, Arendal, Suldal og Telemark. I forkant av 8. mars-toget i Stavanger knuste UFA Vågen voldtekstmyter på skolen med stand og oppfordret hele skolen til å gå med undertøy utenpå klærne. I Skien var dagen markert med stand på biblioteket, og både Suldal- og Arendalsgruppene holdt appell og samlet inn signaturer til menneskerettighetsaktivister i Saudi-Arabia.

Også pride 2019 ble markert godt over hele regionen i løpet av året. Under Stavanger på Skeivå organiserte Amnesty et svært populært stand-up-show med Christine Jentoft som trakk fullt hus og folk sto ute på gaten med paraply for å høre gjennom døren. Aktivister fra samtlige grupper i Stavanger deltok i pride-paraden hvor Amnesty utgjorde en av de største delene av toget med rundt 300 deltakere, og ungdomsaktivister fra Vågen, Kongsgård, Hetland og St. Olav stod på stand og samlet inn 465 underskrifter til kampanjen om LHBT-personer i Tsjetsjenia. Aktivister i region sør har også deltatt i lokale prider i Kristiansand og Haugesund.

Ressursgruppen i Stavanger hadde høy aktivitet gjennom 2019 og blant annet arrangert en ytringsfrihetsdebatt, organisert demonstrasjon i forbindelse med kinesiske topplederes besøk til Stavanger på 17. mai og stått på stand ved forskjellige festivaler. Gruppen avholdt på høsten 2019 også et stort arrangement under Kapittel-festivalen i Stavanger i sammenheng med lansering av kampanjen om menneskerettighetslov for næringslivet.

Region øst

Ved utgangen av 2019 var det 23 aktive grupper i region øst. Per september 2020 har vi 21 aktive grupper i regionen, samt to nye grupper på trappene som ikke er registrert fordi de ikke har hatt valg enda; temagrupper for kvinners rettigheter i Oslo og ungdomsgruppe på Jessheim. Gjennom 2019 sto gruppene for høy aktivitet i hele regionen med totalt 170 utadrettede aktiviteter. I første kvartal av 2020 bidro grupper og aktivister i region øst til gjennomføring av 42 utadrettede aktiviteter, men 9 av disse aktivitetene ble til slutt avlyst pga koronasituasjonen.

På våren 2019 jobbet gruppene med tematikken voldtekt i Norden og kravet om en samtykkebasert voldtektslovgiving. Amnestys grupper var representert ved 8. mars-markeringer både i Fredrikstad, Oslo, Lillehammer, Drammen og Tønsberg i 2019. Både i Drammen og Tønsberg holdt ungdomsaktivister appell under de lokale markeringene og flere skrev leserinnlegg til sine lokalaviser med krav om #samtykkelov. Det var stor aktivitet på 8. mars 2020 i regionen. Region øst arrangerte sammenkomst med servering, plakaterverksted m.m. i forkant av toget i Oslo, der representanter fra studentgruppene ved Blindern, Juridisk fakultat, OsloMet og NMBU, ungdomsgruppa i Oslo og ungdomsgruppa ved Blindern deltok. Vi hadde god oppslutning i toget med mange bak vår parole og gode tilbakemeldinger. Også i Fredrikstad, Drammen og Tønsberg deltok aktivister i sine lokale tog i 2020, og i Tønsberg holdt én ungdomsaktivist appell om samtykkelov. Det var også markeringer fra gruppene i Sandefjord, Tønsberg, Ås og Skien.

Regionkontoret gjennomførte 30 skolebesøk i forbindelse med den holdningsskapende kampanjen Nei er nei i 2019. I 2020 var det planlagt 17 Nei er Nei-foredrag i regionen. Kun fire ble gjennomført før koronasituasjonen gjorde at resten ble avlyst.

Studentgruppene ved Blindern og jusfakultetet i Oslo avholdt i mars og april 2019 sin menneskerettighetsuke og Midtøstenuke med mange spennende arrangementer og gjester. På arbeidernes dag 1. mai kickstartet Amnesty kampanjen for en menneskerettighetslov for næringslivet og marsjerte for rettighetene til gruvearbeidere i Kongo. #JegVilHandleEtisk. På grunn av koronapandemien ble 1. mai-markeringen i 2020 avlyst i sin opprinnelige form. Noen steder i regionen ble det laget digitale markeringer i stedet, og aktivister i region øst bidro til en aksjon i sosiale medier i solidaritet med migrantarbeidere i Qatar.

Sommeren er Pride-sesong i region øst, med unntak av Vinter Pride på Lillehammer, som ble arrangert for første gang i februar 2019. Amnesty var representert ved studentgruppa der. Også i Tønsberg og Drammen ble det arrangert Prider for første gang i 2019, med stor suksess. I Oslo var det i 2019 rekordmange deltakere i paraden, en sann folkefest, og Amnestys arrangementer på Pride House i samarbeid med Christine Jentoft og Kiki House of Meraki ble veldig godt besøkt. Oslo Pride ble avlyst i sin opprinnelige form i 2020 pga koronapandemien, og det ble laget en digital markering i stedet. Region øst bidro med en video til den digitale markeringen som viste aktivister som feiret Pride på ulike måter hjemmefra. Også i Tønsberg ble det arrangert digital Pride-markering i 2020, i regi av en Amnesty-aktivist.

I september 2019 startet gruppene for alvor arbeidet med kampanjen for en menneskerettighetslov for næringslivet og aktivistene arrangerte debatter, filmvisninger og stunts - ikke minst heiet de frem daværende næringsminister Torbjørn Røe Isaksen på Slottsplassen i Oslo, og ellers hvor han dukket opp.

I region øst ble det i 2019 gjennomført 19 skolebesøk i forbindelse med Skriv for liv og kampanjen skapte som alltid stort engasjement i gruppene. Over hele regionen var det stands, skriveverksteder og andre aktiviteter i regi av gruppene. Ungdomsgruppa ved Oslo International School hadde en egen uke dedikert til Skriv for liv med ulike aktiviteter og avsluttet det hele med å dele ut blomster på t-banen til støtte for Yasaman fra Iran. Gruppe 48 i Oslo/Bærum arrangerte åpen skrivekafé på kontoret i Oslo i anledning verdens menneskerettighetsdag 10. desember 2019.

Region vest

Ved utgangen av 2019 var det 10 aktive grupper i region vest. Per september 2020 har vi 11 aktive grupper i regionen. Gruppene sto for 64 utadrettede aktiviteter i løpet av 2019. Her kan vi blant annet trekke frem menneskerettighetsuken i Bergen som i 2019 ble arrangert for 15. gang. Uken arrangeres av Amnesty Student Bergen og regionkontoret, og i løpet av uken kunne man få med seg spennende debatter, filmvisning og samtaler om menneskerettigheter rundt omkring i Bergen sentrum. Det ble gjennomført få aktiviteter fra gruppene i regionen før koronatiltakene satte inn i mars 2020.

Et annet høydepunkt i 2019 var Regnbuedagene som er en uke stappfull med 80 arrangementer, shows, foredrag, diskusjoner med LHBT-tema, og avsluttes med høydepunktet som er Bergen Pride. Det er den nest største Pride-festivalen i Norge og over 50.000 mennesker er innom arrangementene i løpet av denne uken. Gruppene, ansatte og alle aktivister bidro med faglige arrangementer, hadde LHBT-stand i Pride Park og deltok i Pride-paraden dette året. I 2020 ble alt avlyst, men noen av aktivistene var med på digitale markeringer sammen med FRI.

I slutten av november 2019 ble det årlige Skriv for liv-skriveverkstedet på Torgallmenningen arrangert av Amnesty Student Bergen. Under verkstedet inviteres alle til å skrive brev i solidaritet med mennesker som har vært utsatt for menneskerettighetsbrudd. For å tiltrekke seg et bredt spekter av mennesker ble det servert pepperkaker, gløgg og kaffe, og tilbudt ansiktsmaling til barn. I 2019 ble det samlet inn hele 3.500 brev i løpet av brevskrivingsmaratonet.

Regionkontoret holdt i 2019 foredrag og kurs ulike steder, blant annet ved United World College i Flekke. Ungdomsgruppen på skolen har vært aktiv i over 15 år og gjennomført mange morsomme aksjoner. I 2019 arrangerte de blant annet et 8. mars-tog på ski. I 2020 var det inngått avtaler for flere foredrag som måtte avlyses på grunn av Covid-19, blant annet en rekke Nei er Nei-foredrag.

Region midt

Ved utgangen av 2019 var det 12 aktive grupper i region midt. Per september 2020 har vi 14 aktive grupper i regionen. I løpet av 2019 gjennomførte gruppene 81 aktiviteter. Gruppene var også aktive i forbindelse med en rekke ulike arrangementer gjennom året. Vi mangler tall for antall aktiviteter i regionen i 2020, i stor grad på grunn av koronasituasjonen.

Under 8. mars 2019 deltok alle gruppene i Trondheim i toget under Amnesty sin parole med fokus på samtykkelov. I Namsos, Volda og Ålesund ble dette fokuset belyst av gruppene gjennom appeller, deltakelse i toget og debatt i Volda. Gruppene på Stjørdal, Hareid og Ulsteinvik valgte å fokusere på kvinner i Saudi-Arabia. I 2020 deltok også

11 grupper i regionen på 8.mars-markeringer med appeller, deltagelse i tog, filmvisning og andre aktiviteter (i Namsos, Stjørdal, tre grupper i Trondheim, Molde, to grupper i Ålesund, to grupper i Volda, Ulsteinvik og Hareid).

I 2020 var det inngått 16 avtaler for Nei er Nei-foredrag som måtte avlyses pga koronapandemien.

Pride 2019 var som vanlig et høydepunkt i året og ble sparket i gang med Bygdepride i Ørsta og Volda. Det ble gjennomført Pride i Ålesund som ungdomsgruppen var aktivt involvert i, og Trondheim pride ble gjennomført for 22. gang dette året. Her var Amnesty som alltid synlig både med stand hvor vi samlet inn nesten 1000 underskrifter, i paraden og vi arrangerte et tematisk møte under Pride House om LHBTI i Tsjetjenia og Nord-Kaukasus hvor vi hadde besøk av Valentina Likhosjva fra Russland. I tillegg var vi til stede under blant annet Sommerfesten på Giske i 2019, hvor vi sto på stand og snakket om at det å elske er en menneskerett.

Det ble organisert menneskerettighetsuke i Trondheim både i 2019 og 2020. I mars 2020 ble Menneskerettighetsuka i Trondheim gjennomført for 6 gang. Her samarbeidet gruppene og regionkontoret med flere andre aktører, og 10 arrangementer ble gjennomført

Cities for Life, som er en verdensomspennende markering hvor tusenvis av byer viser sin motstand mot dødsstraff, ble markert flere steder i regionen. I Ålesund gjennomførte ungdomsgruppa i 2019 et stunt med fokus på mindreårige som sitter fengslet med dødsdom i Iran og i Sør-Sudan. I Trondheim ble dagen samme år markert med lyssetting av festningen for 10. gang, samt konsert og utstilling i Vår Frues Kirke.

2019 ble avsluttet med fullt fokus på Skriv for liv der hele 41 klasser på 19 skoler ble besøkt. Til sammen ble det produsert nærmere 4500 appell- og solidaritetsbrev fra regionen.

Region nord

Ved utgangen av 2019 var det 10 aktive grupper i regionen. Tre nye grupper ble opprettet i 2019; i Bodø, Lofoten og på Finnsnes. Per september 2020 har fire av gruppene blitt lagt ned, og vi har nå seks aktive grupper i regionen. Gruppene gjennomførte 58 aktiviteter i regionen i 2019. Vi mangler tall for antall aktiviteter i regionen i 2020, i stor grad på grunn av koronasituasjonen.

De aktive gruppene i region nord er flinke til å følge opp faste aktiviteter som 8. mars, 1. mai og «Skriv for Liv» i tillegg har de jobbet mye med menneskerettighetslov for næringslivet igjennom 2019 og 2020.

Det var rekordoppslutning og god gruppedeltagelse på de største pridene i regionen i 2019; Barents Pride i Kirkenes, Arctic Pride i Tromsø og Harstad pride. I 2020 hadde Amnesty i Bodø planlagt pride 9. mai som ble avlyst. Lofotgruppa hadde en lignende plan for andre kvartal. Barentspridekonferansen i Tromsø ble avlyst. Regionleder holdt onlineforedrag om Barents Pride 19. mai i serien MR rett hjem og vi jobber nå med Arctic Pride og Barents Pride.

«Skriv for liv»-sakene i 2019, med fokus på unge menneskerettighetsforkjempere, utløste en rekordoppslutning blant aktivistene i nord. Alle aktive grupper hadde minst ett skriveverksted knyttet til kampanjen, noen hadde også flere. Mange kilo solidaritetsbrev og signerte appellbrev ble sendt fra regionkontoret i Tromsø. Gledelig var det at de nye og ferskeste gruppene omfavnet kampanjen. I tillegg arrangerte gruppe 157 solidaritetsgudstjeneste i Tromsø Domkirke for den iranske aktivisten Yasaman Aryani.

I 2020 var det opprinnelig tre bekreftede Nei er Nei-foredrag i regionen, som alle ble avlyst pga pandemien.

5. Organisasjonsutvikling: Amnesty i Norge har medlemmene i fokus og er en organisasjon som fremmer deltakelse og engasjement

Amnesty i Norges største ressurs er medlemmene og deres engasjement, og organisasjonen har en målsetting om at det å være *Amnesty-medlem gir en sterk identitetsfølelse*. For å oppnå dette er det viktig at organisasjonen har en klar identitet eller merkevare. I slutten av 2019 vedtok styret en ny merkevareplattform som skal bidra til å styrke dette arbeidet. Videre har vi hatt en målsetting om at *Amnesty opprettholder medlemmenes engasjement over tid og gir alle mulighet til å gjøre mer*, og har i den forbindelse utarbeidet standardiserte oppstartsrutiner, samt andre rutiner som skal bidra til at medlemmer har det de trenger for å kunne engasjere seg i Amnesty, enten alene eller som en del av en gruppe.

I innværende strategi har organisasjonen satset sterkt på grupper som den viktigste møteplassen for våre aktive medlemmer og hatt en målsetting om at *Amnesty har aktive medlemmer organisert i grupper over hele landet, og gruppene har en tydelig rolle i menneskerettighetsarbeidet*. Ved utgangen av 2019 hadde vi hele 70 grupper fordelt på alle regionene, og det har blitt jobbet kontinuerlig med å etablere gode rutiner som skal bidra til å styrke disse gruppene. Blant annet avholdes det en årlig gruppeledersamling og de fleste grupper gjennomfører i dag valg av verv innad i gruppene. Det sendes én gang i måneden ut regionale nyhetsbrev («gruppenytt») som holder gruppene oppdatert om hva som skjer i organisasjonen. Det gjennomføres opplæringer i nye kampanjer når det er relevant. I dag kan man også finne kontaklinformasjon til nesten alle grupper i aktivistportalen på våre nettsider, noe som bidrar til både å styrke gruppers mulighet til å samarbeide med andre og gjøre det enklere å bli del av en gruppe.

Amnesty drar nytte av og investerer i talentene og ressursene som er i organisasjonen, og enkelte Amnesty-grupper driver utvidet nettverksbygging, lobbyaktivisme og kunnskapsspredning. Selv om organisasjonen hovedsakelig består av lokalgrupper, har vi også noen tema-/ressursgrupper som er en viktig ressurs for organisasjonen. Blant annet bistår juristgruppen i Oslo med å utarbeide høringsinnspill, og flere av regionene har ressursgrupper som jobber med ulik tematikk gjennom året. I tillegg har alle regionkontorene i denne perioden hatt frivillige som har vært en viktig ressurs og bidratt med kunnskapsspredning om Amnestys prioriterte kampanjer. Disse har hvert halvår deltatt på frivilligsamling hvor de blant annet har fått opplæring i «Nei-er-nei»-kampanjen og bruken av sosiale medier.

Som en medlemsstyrt organisasjon har Amnesty i Norge som målsetting at *alle medlemmer har innsikt i og mulighet til å delta i demokratiske beslutninger slik at de kan involvere seg på ønsket nivå i organisasjonen*. Ved forrige landsmøte ble det vedtatt flere endringer som skal bidra til å styrke medlemsdemokratiet som organisasjonen har jobbet med å innføre siden da. Blant annet har landsmøtet blitt flyttet fra høsten til våren, slik at saker som skal behandles på det internasjonale møtet i Amnesty kan diskutere på det norske landsmøtet, og organisasjonen vil fra 2020 gå over til å avholde årlige landsmøter. I tillegg har det vært fokusert på at regionale og nasjonale møteplasser skal legge til rette for å øke organisasjonsforståelsen for både nye og erfarne medlemmer. På disse møtene har det vært fokusert spesielt på hvordan medlemsdemokratiet er bygget opp og hvordan man som medlem kan fremme vedtakssaker og stille til valg i styret. Dette har også vært arenaer der styret har hentet inn innspill til strategi og ulike policyprosesser.

6. Kompetansebygging: Amnesty i Norge legger til rette for at de som engasjerer seg har den kompetansen de trenger for å forsvare sine og andres rettigheter

Siden forrige landsmøte har Amnesty i Norge fortsatt satsningen på opplæring gjennom AmnestyAkademiet som ble lansert våren 2018. Gjennom denne satsningen har organisasjonen jobbet for at de som engasjerer seg i Amnesty har den kompetansen de trenger og ønsker, gjennom å *tilby regelmessig opplæring i menneskerettigheter, Amnestys arbeid og organisasjon*. Med et eget opplæringsteam som har tilstedeværelse i alle regionene, tilbys Amnesty-kurs på norsk og engelsk over hele landet. Det har i tillegg blitt rekruttert, opplært og sertifisert frivillige kursholdere i alle regionene, noe som gjør at kurskapasiteten har økt og introduksjonskurset til Amnesty International har blitt avholdt 34 ganger med 384 deltakere. De frivillige kursholderne har fått opplæring i pedagogiske verktøy og Amnestys kurs, i et 16 timers kursholderkurs. Når kursholderne ikke holder kurs, legges det vekt på å utvikle deres kunnskap om menneskerettigheter, Amnesty og pedagogiske verktøy. Dette gjøres i kollokvier som tilbys kursholderne.

I tillegg til å sikre at frivillige og aktivister får en god innføring i Amnesty som organisasjon, ønsker organisasjonen å sikre at *medlemmer og støttespillere får systematisk og jevnlig tilbud om kurs i aktivisme for menneskerettighetene, både generelt og knyttet til konkrete kampanjer*. Det standardiserte kurset i strategisk aktivisme ble rullet ut høsten 2019. Dette kurset gir deltakerne en innsikt i aktivisme i regi av Amnesty International, samt kunnskap om metoder for globalt, nasjonalt og lokalt påvirkningsarbeid. Som en del av kurset får deltakerne også innsikt i tankegangen rundt kampanjearbeid i Amnesty. Kurset krever at man har tatt introduksjonskurset først. Det ble avholdt 18 kurs i Strategisk aktivisme med 151 deltakere i 2019.

For å nå hele landet med Introduksjonskurs, har organisasjonen utviklet sitt første e-læringskurs. Et e-læringskurs vil sikre at alle frivillige og aktivister får tilbud om innføring i menneskerettigheter, Amnestys arbeid og organisasjon. E-læringskurset er en kortere variant av det fysiske «Introduksjon til Amnesty International»-kurset. Kurset ligger på e-læringsplattformen til den internasjonale bevegelsen, sammen med en rekke andre menneskerettighetskurs på flere forskjellige språk. Et av kursene som ligger på plattformen er et 90 minutters kurs på engelsk om menneskerettigheter som Amnesty i Norge har modifisert og oversatt til norsk. Satsningen på e-læring bygger opp under organisasjonens målsetting om at kompetansebygging skal være *en viktig del av kommunikasjonsarbeidet vårt, og vi sprer pedagogisk multimedialt undervisningsmaterieell og innhold som er enkelt å forstå, bruke og dele*. I tillegg til de litt mer omfattende e-læringskursene arbeides det løpende med produksjon av korte filmer til sosiale medier, såkalt explainers, som bidrar til kompetansebygging innenfor Amnestys prioriterte områder. Videre i 2020 har AmnestyAkademiet utviklet et samtaleverktøy som heter Human Rights Dialogue. Konseptet er hentet fra AI Nederland og tilpasset norsk kontekst. Samtaleverktøyet kan anvendes av en gruppe med en fasilitator fysisk til stede i rommet eller en fasilitator som møter deltakerne digitalt. Tema for verktøyet per i dag er rasisme, men flere tema for samtaleverktøyet vil produseres. Human Rights Dialogue er noe vi kan tilby under strenge smitteverntiltak, siden vi har en digital versjon i tillegg til den fysiske.

I 2020 kom de nye nasjonale læreplanene for skolen. Her står aktivt medborgerskap sentralt. Dette gir Amnesty en mulighet til å gi kunnskap om menneskerettigheter og samtidig vise frem hvordan man kan skape endring gjennom aktivisme. Amnesty har fått innpass hos TV2s Elevkanal. På denne digitale kanalen rettet mot skolen, har vi lagt undervisningsopplegg som understøtter Amnestys prioriterte kampanjer og tematiske områder. Vi legger også tilsvarende undervisningsopplegg som tilbud på Amnestys egne nettsider.

Amnesty i Norge har hatt en målsetting om å *samarbeide om menneskerettighetsundervisning med skoler i alle regioner, som del av et langsiktig samarbeid*. Dessverre har denne målsettingen måttet nedprioriteres noe grunnet kapasitetshensyn. Organisasjonen har derfor fokusert på å forlenge fire langsiktige skolesamarbeid på ungdomsskole- og videregående nivå i henholdsvis region øst og sør, men har ikke etablert noen nye samarbeid. Det mest omfattende skolesamarbeidet vi har er med Drammen videregående skole. Med menneskerettigheter som plattform bidrar Amnesty i samarbeid med Helsingforskomiteen til at sosiologielevne og mottaksklassen på Drammen VGS etablerer et faglig og sosialt fellesskap. Blant annet er vi med og organiserer en hel interaktiv uke med menneskerettighetsundervisning for elevene. I tillegg til de fire nevnte skolesamarbeidene besøker Amnesty mange skoler i forbindelse med den årlige Skriv for liv-kampanjen og «Nei-er-Nei»-fordragene, samt tilbyr noen årlige forelesninger ved OsloMet.

For å få impulser og utvikling, har det vært et utvekslingssamarbeid mellom AI Ungarn og AI Norge i 2020. I korte trekk ønsket AI Ungarn innsikt i de norske standardiserte kursene for aktivister i AI Norge. Videre ønsket de å lære mer om hvordan AI Norge utvikler grupper. AI Norge hadde et behov for å lære mer om kontakt opp mot skole og lærerressurser, samt menneskerettighetsundervisning. Utvekslingsarbeidet skulle innholde noen visitter på tvers, hvor også aktivister fra begge sider ville ta del. Grunnet koronapandemien har det kun vært ett besøk fra Ungarn til Norge. Imidlertid har det vært mange digitale møter, samt også workshop-lignende møter. Dette har medført at vi til tross for reiserestriksjoner har klart å oppnå flere av målene for utvekslingssamarbeidet.

I inneværende strategiperiode har organisasjonen hatt en målsetting om at Amnesty i Norge skal *støtte og delfinansiere den globale Amnesty-bevegelsens internasjonale program for menneskerettighetsundervisning*. På grunn av omlegging av det internasjonale kontingent-systemet er nå Amnesty-bevegelsens internasjonale program for menneskerettighetsundervisning fullfinansiert av det internasjonale sekretariatet, noe som gjør at finansieringsaspektet av målsettingen ikke lenger er relevant. Amnesty i

Norge har likevel fortsatt å være en forkjemper for at menneskerettighetsundervisning er en essensiell del av organisasjonens arbeid og burde få en prominent plass i den nye internasjonale strategien. I 2019 var AmnestyAkademiet blant annet medarrangør av en internasjonal Amnesty-konferanse innen Human Rights Education (HRE).

7. Engasjert vekst: Amnesty i Norge samler inn stadig flere midler for å styrke menneskerettighetsarbeidet i Norge og internasjonalt

Ved utgangen av 2017 hadde Amnesty i Norge en inntekt på 102 millioner kr og det påfølgende året ble det rapportert en samlet inntekt på 105 millioner kroner. I 2019 overgikk organisasjonen alle forventninger og samlet inn 141 millioner kroner som er en økning på hele 34% på kun ett år. Denne økningen skyldes hovedsakelig tre faktorer: økt investering i rekruttering av nye medlemmer, økt gjennomsnittsbidrag og økte inntekter fra arv. Organisasjonen har en målsetting om å være den største økonomiske bidragsyteren til den globale Amnesty-bevegelsen i forhold til folketall, og med den sterke inntektsveksten Amnesty i Norge har hatt er vi nå blant de tre beste seksjonene i innsamlede midler per capita. Til tross for koronapandemien og perioden med lockdown ligger vi samlet sett foran budsjett per august 2020.

Et viktig aspekt av å drive innsamling er evnen til å være god til å formidle hva midlene vi samler inn brukes til og hvordan de kommer til nytte. Amnesty i Norge har derfor et sterkt fokus på dette, og jobber kontinuerlig med å vise hvordan vi jobber og effekten av økonomiske bidrag i kommunikasjon med medlemmer og støttespillere. Årsberetningen og nyhetsbrev er to av de viktigste kanalene for denne kommunikasjonen og vi har et sterkt fokus på kontinuerlig å utvikle disse kanalene.

For å sikre sin uavhengighet tar Amnesty International ikke imot statsstøtte. Organisasjonen er derfor helt avhengig av støtte fra medlemmer og andre private givere, både for å kunne gjennomføre utdrettet arbeid og for å etablere en sterk stemme. For å sikre dette har organisasjonen en målsetting om at medlemmene utgjør majoriteten av våre støttespillere, og et økende antall medlemmer velger å støtte oss månedlig med beløp på nivå med lignende organisasjoner. Ved utgangen av 2019 hadde Amnesty i Norge 59 200 medlemmer og 48 600 SMS-aktivister. Gateverving og husbesøk fortsetter å være hovedkanalen for rekruttering av nye medlemmer og organisasjonen har hatt en god nettovekst det siste året samt et uendret frafallsmønster. Videre spiller digital markedsføring i kombinasjon med telemarketing en meget viktig rolle i verving av SMS-aktivister og beløpsoppgradering. I 2019 alene økte snittbidraget fra faste givere med hele 7% og vi ligger nå tett opp mot nivået til tilsvarende organisasjoner. Tallene per august 2020 viser at basen holder seg stabil og at frafallsmønster og tilfang av nye medlemmer er på, og til og med, litt bedre enn budsjett.

Amnesty i Norge har fortsatt å jobbe aktivt med å oppnå målsettingen om at *støtten fra store givere, inkludert næringsliv, fond, stiftelser og organisasjoner, er en betydelig inntektskilde for Amnestys menneskerettighetsarbeid*. Stiftelser og fond har i økende grad blitt en finansieringskilde for kampanjer og prosjekter, og giverporteføljen av små og mellomstore bedrifter får god oppfølging gjennom et definert årshjul. Selv om vi har hatt god dialog med flere potensielt store givere har mangelen på langsiktige prosjekter som møter disse støttespillernes forventninger til samarbeid gjort at inntektsmålene fra store givere og næringsliv ikke blitt nådd. Denne utfordringen vil bli adressert i den nye strategien for Amnesty i Norge som skal være gjeldende fra 2021.

Globalt er inntekter fra arv og testament den nest største inntektskilden til Amnesty International, og de siste årene har den norske seksjonen jobbet for at stadig flere velger å tilgodese Amnesty i sitt testament fordi de ønsker å bidra til en bedre verden for kommende generasjoner. Gjennom samarbeid med andre frivillige organisasjoner avholdes det nå årlige informasjonsmøter i de største byene i Norge, og de to siste årene har det blitt gjennomført en felles bransjekampanje om arv og testament gjennom Norges Innsamlingsråd. Disse og andre tiltak som Amnesty i Norge har gjort de siste årene har ført til at flere har valgt å tilgodese Amnesty i sitt testament.

Selv om gateverving og husbesøk fortsetter å være hovedkanalen for rekruttering av nye medlemmer og faste givere, har organisasjonen de siste årene i økende grad begynt å satse på andre kanaler. Å drive innovasjon er noe organisasjonen gjør for å sikre den engasjerte veksten og være rustet for fremtiden. Innovative markeds kampanjer og digitale kanaler slik som Sosiale medier og nyhetsbrev er i økende grad en viktig innsamlingskanal for organisasjonen. I tillegg la organisasjonen i slutten av 2018 om til nye nettsider som er godt tilrettelagt for å styrke denne satsningen på verving gjennom digitale kanaler.

Alt i alt har perioden fra siste Landsmøte vært svært viktige år for Amnesty International i Norge, både hva gjelder politisk gjennomslag, økt oppmerksomhet, en engasjert bevegelse av enkeltmennesker rundt i hele landet og en formidabel økonomisk vekst. Den aller siste perioden, som har vært preget av koronapandemien, har vist at organisasjonen har maktet å navigere i et svært vanskelig terreng uten å miste retningen. Det sittende styret vil anbefale de som følger etter å legge spesiell vekt på innovasjon knyttet til medlemsorganisasjonen i kommende periode. Det er behov for ekstraordinære tiltak knyttet til aktivisme og medlemsdemokrati. Det kommer til å være krevende, men det kan også bidra til at Amnesty utvikler seg på en måte som vil styrke organisasjonen etter at koronapandemien en gang er over.